

Contents

[Seth Godin píše krátce](#) o dvou způsobech použití slov - očekávatelném a neočekávatelném. My se samozřejmě budeme soustředit na ty neočekávatelné.

Psaná díla a proslovy (eseje, literatura faktu, copywriting, přímé promluvy, přednášky) lze snadno roztrdit na dvě kategorie:

- Očekávatelné
- Neočekávatelné

Většinou si nepamatujeme na přesné znění pozdravů ostatních (ať už jsme přišli na party či na pohřbu), protože byly banální. Většina vysokoškolských prací, tweetů a reklamních textů spadá přímo do této kategorie. Texty, které konzumujeme každý den, ale okamžitě zpracujeme, zaškatulkujeme a vypustíme.

Ten druhý druh psaní je velmi riskantní. Je to okrajová, původní, zranitelná práce. Toto je interakce, která přináší skutečnou hodnotu, protože nešlo předem uhodnout, co se chystáte říci.

Neočekávatelné ale nefunguje tak dobře jen díky překvapení. Funguje, protože je cenné. Cenné, protože přináší novou pravdu - protože říká něco, co jsme ještě nevěděli.

Samozřejmě i očekávatelná slova jsou často důležitá. Potřebujeme odškrtnout kolonku, zaplatit mýto, jasně ukázat, že víme, jak jednat a mluvit a psát v dané situaci.

Ale neočekávatelné psaní není jen důležité: je to přímo zázrak. Kdybychom už věděli, co jsme potřebovali slyšet od tebe, nepotřebovali bychom, abys nám to řekl/a.

[Toto je první krok při přechodu od prvního k druhému:
Škrtněte každou větu, kterou by býval mohl napsat někdo jiný, každou odškrtnutou kolonku, každou očekávatelnou zmínku. A pak dosadte sebe. Svou pravdu a svou verzi toho, co přijde dál.]